

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 25. Res Orientis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Sæculum IX. A. C. 880. Patre Filioque procedere, non dubitaret. Unde Joannes Papa, cum sciret, hanc Additionem Græcis scandalo esse, salva veritate dicere poterat, eam ab Ecclesia Romana non esse receptam, eosque vituperare, qui additionis auctores erant. Si vero in reprehendendo nimius est, illud adscribendum est vehementissimo Photio & Imperatori placendi desiderio, quo in plures errores pertrahi se passus est. Sed Doctrinæ substantiam in hac Epistola non delibat. Nilominus posteriore tempore Græci Schismatici tam istam Epistolam, quam omnia in Photiana Synodo circa hanc Doctrinam acta in rem suam traxerunt, & Photianam hanc Synodum, Oecumenicam, Concilium vero Oecumenicum anni octingentesimi sexagesimi noni, nullum jactitarunt.

Bever. p. 290 Post Concilium Photianum occurrunt tres Epistolæ a Photio Episcopo Italiæ, Concilio jam soluto & utraque Ecclesia reconciliata, scriptæ, videlicet Marino Castellensi, Gauderico Velitrensi & Zachariæ Anagninensi. Dona etiam mittit, & amicitiae vinculum tempore sui exilii disruptum renovari cupit.

§. XXV.

Res Orientis.

Sed iterum convertamur ad res Orientis,

tis, quo illa, quæ de Legatis ad hoc Con-
 ciliabulum ex Oriente missis dicta sunt, A. C. 880.
 facilius intelligantur. Califa Mutazius, Sup. Lib.
 cum rerum potitus esset annos tres & LI. §. 7
 dimidium socors & voluptatibus immer- Elmac. II.
 sus, regno se abdicare cogitur. Tum c. 14. p. 160.
 ergastulo inclusus, & inedia consumptus c. 15.
 est. Agebatur tunc annus Hegiræ 255.
 Jesu Christi 869. Ei successit Mahomet,
 filius Califæ Watheci, dictus a suis *Mu-*
tadi, qui cum esset amans virtutis, mo-
 res in pejus lapsos emendare cogitabat.
 Omnes a vino abstinere jussit, cantores,
 mimos, sortilegos ejecit, tributa minuit,
 & bis in hebdomada Alcoranum manu
 tenens jus populis dicebat. Sed Turcæ
 elapso spatio undecim mensium seditione
 commota indignis modis habitum in-
 terfecerunt. Ejus Successor *Mutamid*, c. 16.
 Califæ *Mutevaquel* filius anno Hegiræ
 256. salutis nostræ 870. regnum conse-
 cutus, voluptati totum se dedit; unde
 sub Religionis specie multæ seditiones
 ortæ. Nihilominus annis viginti tribus
 usque ad annum Hegiræ 279. salutis 892.
 imperavit. Illa tempestate Achmet Fi-
 lius *Tulon* Ægypto præfectus Antio-
 chiam Califæ, a quo defecerat, potesta-
 ti ereptam sibi subjecit; cumque *Muaffec*,
 Califæ frater, cui illius Provinciæ præfe-
 ctura commissa erat, Achmetem armis
 opprimere non posset, in omnibus fanis

Sæculum IX. Bagdati rebellem excommunicari iussit.
 A. C. 881. Quippe Musulmanni in ferendis censuris Christianos imitari non abhorrebant. Achmet anno Hegiræ 265. Salutis 879. Antiochiam cepit; nec est dubitandi locus, hunc ipsum esse, quem Theodosius Patriarcha in aliqua Epistola *Ebintaeloum* nominat. Sed potius *Ebin-Tulon* seu *Tulon-filius*, legendum est.

Sup. n. 15.

Eutych. p. 471. tom. 2.

Theodosius seu Thadous Patriarcha Melchita Antiochenus primo anno Califæ *Mutamid*, nempe anno 870. defuncto Stephano, qui una die federat, ordinatus, hanc Sedem annis viginti tenuit. Patriarcha Melchita Jerosolymitano, cui etiam nomen Theodosius erat, anno decimo ejusdem Califæ, nempe octingentesimo octogesimo fati functo, successit Elias, cujus parens *Mansour* Civitatem Damascenam Musulmannis prodiderat, ob hanc causam ab omnibus Christianis excommunicatus. Elias vero Sedem annis viginti novem obtinuit, a quo habemus Epistolam anno octingentesimo octogesimo primo, Indictione decima quarta, ad Reges, ad omnes Episcopos & Fideles Franciæ datam. In ea dicit, Principem illius Regionis, ad Christiana Sacra conversum, Ecclesias ruinam minantes reparandi potestatem fecisse. *Cum vero, inquit, ad bos suntus pecunia non suppetat, nec mutuam dare quis-*

tom. 2. Spic. p. 272. Et præf. 1. Sæc. 6. Act. Ben. n. 8.

Patriarchæ
Orientis.

quisquam velit, vineas & oliveta ad Ec-
clesiam pertinentia, atque etiam Vasa sa-
cra pignori dedimus creditoribus. Sed
nec istud sufficit, & interim nec lumina-
re Ecclesiarum alere, nec pauperibus aut
Monachis subvenire, nec captivos redime-
re possumus. Unde denique ad vestram
cbaritatem confugimus. Quis iste Prin-
ceps conversus fuerit, nec conjicere qui-
dem licet, & nescio, an Orientales sibi
licere non putaverint, calamitates com-
minisci, quo facilius eleemosinam impe-
trarent. Hæc Epistola delata est a duo-
bus Monachis Gisperto & Rainardo; eo-
rumque nomina satis produnt, Francos
fuisse, qui se in Terram Sanctam rece-
perant.

Patriarcha Melchita Alexandrinus
tunc temporis erat Michael, *Bacam* fi-
lius, quo, anno Hegiræ 256. Jesu Chri-
sti 870. fatis functo, duobus exinde an-
nis elapsis, nempe 258. in ejus locum
suffectus est alter Michael, qui annis tri-
ginta quatuor sedit. At Patriarcha Ja-
cobita Alexandrinus erat *Osanius*, seu
Sanut, qui postquam sedisset annis unde-
cim usque ad annum 877. Successorem
habuit *Michaelem*. Eum per annos vi-
ginti quinque Sedem tenentem *Achmet*,
Tulon filius, dure vexavit, & tam gra-
via imperavit tributa, ut quartam par-
tem Ecclesiarum Alexandrinarum Judæis

Chr. Orient.
p. III.

Elmac.
p. 176.

Sæculum IX. vendere, & a Christianis pensionem in
 A. C. 880. singulos homines exigere coactus fuerit.
 Bona Monachorum quoque ære permu-
 tavit, & nihilominus non plus quam me-
 diam partem imperatæ pecuniæ, videli-
 cet viginti millium *Dinars* seu Solido-
 rum aureorum, dare potuit.

Hæc de Ecclesiis Orientalibus literis
 prodita invenio. Ceterum cum hos Pa-
 triarchas sub dira servitute degisse videamus,
 obstupescendi non est locus, quod
 tam facile Legatos nunc pro, nunc contra
 Photium, dicturos miserint; ut illis
 Principibus velificarentur, a quibus largi-
 orem stipem acciperent. Qua autem
 fide digni sint testes, adeo leviter, quod
 prius probaverant, damnantes, Lector
 judicet.

Basilius Imperator auxilia, ut Papa
 spem fecerat, in Italiam misit, Gregorio
 Spathario, Theophylacto Turmarcha, &
 Diogene Comite ducentibus; quos ubi
 Papa Neapolim pervenisse, & multas Sa-
 racenorum copias profligasse comperit,
 datis literis victoriam gratulatus petit,
 ut aliquot triremes ad defendendam con-
 tra hostes eosdem Romam deligerent.
 Simul datis ad Athanasium Archiepisco-
 pum Neapolitanum & populum Amal-
 fiensem Epistolis vehementer instabat,
 ut foedera cum Infidelibus rumperent.

Ep. 241. 242.

§. XXVI.